

Kendelse stod ved Magt. Derfor ser man saa faa Baade paa Esrom Sø. Opsynsmanden synes ikke alene ikke om Motorbaade. Han synes i det hele taget ikke om, at der er fremmede Baade i Søen. Han siger, at de skade Fiskeriet. Jeg har aldrig kunnet forstaa det, men han siger det. Men disse Forhold ere, synes det mig, ganske forældede, og jeg tillader mig derfor at henstille til den højtærede Landbrugsminister, at der, selv om Fiskeriet for Fremtiden skulde blive udlejet som hidtil til den kongelige Civilliste, da ikke gives Monopol paa Sejladsen paa Esrom Sø.

Den højtærede Finansminister udtalte ved Forelæggelsen af Finansloven, at han og dette høje Ting havde et godt, gammelt Had til Monopoler. Jeg tør forudsætte, at den højtærede Landbrugsminister deler dette gode og gamle Had, og jeg tør haabe, at han vil give mig Ret i, at de Forhold, som jeg nu omtalte, ere et Monopol, et Monopol, som bør afskaffes, og som nu maa kunne afskaffes.

Valdemar Olsen: Jeg skal ikke lade mig friste til at holde nogen storpolitisk Tale eller fremkomme med mange storpolitiske Udtalelser. Dertil føler jeg mig at være for ung her i Tinget. Men der er et eneste storpolitisk Spørgsmaal, om jeg saa maa sige, der dog paatrænger sig mig, naar jeg her tager Ordet, og det er dette Spørgsmaal til den højtærede Regering: Hvorfor bliver der ikke udskrevet Valg af en ny Folketingsmand for Aarhus søndre Kreds i Stedet for Harald Jensen, som er valgt til Landstingsmand? Det var allerede den 1. Oktober, at Harald Jensen indtog sit Sæde som Landstingsmand, og samme Dag blev hans Valg godkendt. I Dag have vi den 17. Oktober, og endnu er der ikke udskrevet Valg af en ny Folketingsmand i Stedet for Harald Jensen. Jeg skal ikke kommentere dette. Jeg skal ikke fremkomme med nogen som helst Motivering deraf eller Beskyldninger imod den højtærede Minister, men kun fremkomme med dette ene storpolitiske Spørgsmaal: Hvorfor bliver der ikke udskrevet Valg i Aarhus søndre Kreds?

Ja, dermed maa jeg tilstaa, at min Trang til storpolitiske Udtalelser er udtømt for denne Gang, og jeg skal da vende mig til forskellige lokale Spørgsmaal fra min Valgkreds, Spørgsmaal, som paatrænge sig. Den første Sag, jeg skal omtale, er en gammel Bekendtgørelse af dette høje Ting; det er nemlig Digesagen fra Falster. Det synes, som om denne Sag aldrig kan

faa Ende. Gang efter Gang er denne Sag fremdraget her i Tinget, og jeg føler mig overbevist om, at de ældre ærede Medlemmer i dette Ting, da de i sidste Samling vedtoges Loven om, at det herefter skulde tillades Digeinteressenterne selv at vælge deres Bestyrelse, vare paa det rene med eller troede paa, at dermed var endelig Digesagen fra Falster til Ende. Men det er saa langt fra Tilfældet. Jeg skal ganske kort opriske, hvorledes denne Sag hænger sammen. I Loven af 23. Maj 1873 blev det vedtaget som Følge af Stormfloden den 13. November 1872, at der paa Falsters Østkyst skulde opføres et Dige fra Elkenørre til Gødser. Dette Dige skulde være 12 Fod højt. Staten skulde dertil yde et Bidrag af 180,000 Kr., Amtet et Bidrag af 288,000 Kr., og de paagældende Lodsejere, hvis Jorder havde lidt under Stormfloden i 1872, skulde yde 432,000 Kr. at udbetale i Løbet af 28 Aar. Det var jo en ret trykkende Skat, der her blev lagt paa de paagældende Grundejere. Den højtærede Finansminister udtalte ved Forelæggelsen af Toldloven, at den Tid er heldigvis forbi, da Ændringer i Skattelovene kunde gøre Mennesker lykkelige eller ulykkelige, og deri har den højtærede Finansminister vist fuldkommen Ret. Men der er jo andre Slags Skatter, og deriblandt ere Digeskatte, som ere af en saadan Størrelse, at de vist meget godt i enkelte Tilfælde kunne gøre Folk ulykkelige. Jeg skal i den Henseende oplyse, at paa Strækningen fra den ny Søbadeanstalt Marielyst, som blev anlagt sidste Sommer paa Falsters Østkyst, og ned til Botøgaard ligge otte Gaarde, der alle have betalt, og til Dels endnu betale en meget høj Digeskat. Denne Digeskat udgjorde for en almindelig Gaardejer, før en jævn stor Gaard, 300 Kr. aarlig. Af disse otte Gaarde, som ligge paa denne Strækning, have i den Tid, Digeskatten har været opkrævet, de seks været under Hammeren; altsaa seks af otte Gaarde have følt det som en meget trykkende Byrde, og man kan vel nok sige, at det for en Del er disse Skatter, der have medvirket til at gøre de paagældende Folk ulykkelige. Naa, det er jo et overstaaet Stadium; de 28 Aar ere forløbne, og Digeskatte ere betalte. Men nu kommer det andet Spørgsmaal. I Dige-loven af 1873 staar der udtrykkeligt, at Digeinteressenterne ogsaa skulde vedligeholde Digerne, og efter at Laanet er tilbagebetalt, er der vedblivende opkrævet Digeskat, men dog kun Halvparten af, hvad der blev opkrævet i den Tid, Laanene skulde tilbagebetales,